

Sophronius of Jerusalem

Synodical Letter

Epistula Synodica ad Sergium Patriarcham Constantinopolitanum

J. Migne: *Patrologiæ cursus completus: seu, Bibliotheca universalis, Patrologia Graeca*, Vol. 87.
pp.3197-3200.

Τὴν ἴσῃν δὲ ὑμῖν πλουσίαν ἔγω παρακλήσιν. ἵνα ἐκτενῆ ποιῆσθε καὶ ἀπαυστον τὴν πρὸς θεὸν ἱκεσίαν καὶ δέησιν ὑπὲρ τῶν φιλοχρίστων καὶ γαληνοτάτων ἡμῶν βασιλέων, τῶν θεόν τῆς βασιλείας λαχόντων τοῦς εὐακας· ὅπως αὐτοῖς φιλοκτιρίμων θεὸς καὶ φιλόανθρωπος, ὁ καὶ δύναμιν ἔχων ἰσοσθενῆ τῷ βουλήματι, ταῖς ὑμετέραις θεοδέκτοις εὐχαῖς μελιττόμενος, ἐτῶν μὲν πλῆθὺν αὐτοῖς πολλὴν προσχαρίσῃται, νίκας τε μεγίστας κατὰ Βαρβάρων δοίῃ καὶ τρόπαια, καὶ παίδων παισὶν αὐτοῖς στεφανώσῃται, καλεῖρήνῃ θεῖκῃ χαρρυώσῃται, καὶ σκήπτρα παράσχοι κρατικῆ καὶ ἐνδύναμα, Βαρβάρων μὲν ἀπάντων, μάλιστα δὲ Σαρακηνῶν, ὄφρῦν καταθράττοντα, τῶν δι' ἀμπερίας ἡμῶν ἀδοκῆτως νῦν ἡμῖν ἐπαναστάντων, καὶ πάντα ληϊζομένων ὡμῶ καὶ θηριώδει φρονήματι, καὶ δουσεθεῖ καὶ ἀθέγῃ τολμήματι. Διὸ περιστώς τοῖς μακαρίοις ὑμᾶς ἱκετεύομεν ἐκτενεστάτας πρὸς Χριστὸν τὰς δεήσεις ποιῆσασθε, ὅπως ταῦτας εὐμαρώς πρὸς ὑμῶν προσηγάμενος καταβάλλοι θῆκτον

Æqualem autem vobis opulentam postulationem offero, ut instantem ad Deum obsecrationem, atque deprecationem fundatis pro Christo dilectis, et tranquillissimis nostris imperatoribus, qui divinitus imperii gubernacula meruerunt, quatenus ipse misericordissimus atque humanissimus Deus, qui etiam virtutem habet equiparem voluntati, vestris Deo acceptabilibus orationibus mitigatus annorum quidem eis copiosam multitudinem condonet, victoriasque maximas adversus barbaros impendat, et tropæa, et fittis filiorum eos coronet, et pace divina circumdet, et sceptrâ fortia concedat, atque vigentiâ Barbarorum omnium, maximeque Saraccorum supercilia confringat, qui ex nostris peccatis ex insperato nunc super nos surreverunt, omniaque diripiunt crudeli ferinoque proposito, et impia profanaque audacia. Unde plus quam etiam vos sanctissimos poscimus, instantissimas ad Christum petitiones effundere, ut has

VARIE LECTONES.

* πληρώσῃται.

propitius a vobis suscipiens, cito dejiciat eorum furore plenam jaectantiam, et viles eos, sicut et antea, sub scabellum a Deo conservandis nostris imperatoribus tribuat, ut et ipsa dierum letitiam habeant, qui in terris nostrum habent imperium, a bellicis perturbationibus quiescentes, et cuncta eorum cum eis letetur respublica sceptris eorum firmissime communita, et per eos pacifico statu jucunditatis procreatoribus racemis vescatur. Jure proinde supplico vestrae fraternae dilectioni, Leontium Deo amabilem diaconum sancte Christi Dei nostri resurrectionis, et nostri venerabilis secretarii cancellarium, primumque notarium, et religiosum fratrem nostrum Polyuctum, qui hujus nostrae synodicae scripturae ministri sunt, placido vultu conspiceret, et condecenti condescensione suscipere. Hoc quippe vestrum nimium speciale constat indicium, quod et aspicientes vos admirantur, quod et in sublimitate maxima existitis, et maximam humilitatem estis induti. Sed et cum tuis vestris praeclearis proprietatis spiritualiter atque hilariter complectimini, et animae spiritualia largimini stipendia, et ad nos celeriter remittite alacres atque gaudentes, quod talem sunt meriti conspiceret Byzantinorum antistitem, letificantes quoque etiam nostram pusillitatem, dum splendide nobis quae vestra sunt, disserunt a Deo condonatae animae valetudinem, et a Deo concessam corporis sanitatem : et desiderabilia scripta conferre, quae rectam nobis fidem illustrent et habitum animae candificent, et pastorem nos disciplinam instituant, et constantissimos ad regendum hic Christi gregem efficiant, ut discretionis ac scientiae praesidio muniti, a caulis ovium divina Providentia nobis commissarum baculo pastoralis vigilantiae furentes ac insidiantes lupos arceamus : populumque nobis commissum periculi immunem Creatori presentemus, pro laboribus nostris ab aequissimo iudice mercedem munifice recepturi. Omnem quae cum sacratissimis vobis est, Deo amabilem, et jucundam fraternitatem, plurimum in Christo Deo ego humilis et pusillus, et hi qui mecum sunt omnes fratres salutamus : in columnis in Domino ora pro me, sanctissime frater.

αὐτῶν τὰ μανίας πλήρη ψυχάγματα, καὶ εὐτελεῖς αὐτοῦς ὑποπέποιον, καθὰ τὸ πρότερον, τοῖς θεοσεβέτοις ὑμῶν βασιλεῦσι δωρήσονται· ἵνα εὐήμεροίεν μὲν αὐτοὶ οἱ τῆ ἐπὶ γῆς ἡμῶν βασιλείον ἔχοντες, πολεμικῶν θορύβων παυσάμενοι· εὐήμεροὶ δὲ σὺν αὐτοῖς καὶ ἅπαν αὐτῶν τὸ πολίτευμα, σκήπτροις τοῖς αὐτῶν καρτερῶς χρακούμενον, καὶ εἰρηνικῆς δι' αὐτῶν καταστάσεως τοῦς εὐφροσύνης τοκίας δρεπόμενον βέτρους. Ἀντιβολῶ δὲ δικαίως ὑμῶν τὸ φιλάδελφον, Λεόντιον τὸν θεοφιλέστατον διάκονον τῆς ἀγίας Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἀναστάσεως, καὶ τοῦ εὐαγοῦς ἡμῶν σεκρήτου καγκιλλάριον τε καὶ πρωτονοτάριον· καὶ τὸν εὐλαθέστατον ἡμῶν ἀδελφὸν Πολύευκτον, τοῦς τοῖσδε ἡμῶν τοῖς συνοδικαῖς διακονουμένους χαράγμασιν, εὐμενέσι προσώποις θεάσασθε, καὶ συγκαταθάσει προπέθει προσδέξασθε. Τοῦτο γὰρ ὑμῶν καὶ τὸ ἰδιώτατον πέφυκε γνώρισμα, ᾧ τοῦς θεατῆς ὑμῶν ἀεὶ καταπλήττεται, ἐν ὕψει τε μεγίστῳ τυγχάνοντες, καὶ μεγίστην ἐνδεδυμένοι ταπεινώσιν. Ἀλλὰ καὶ πάντιν ὑμῶν τοῖς λαμπροῖς ἰδιώμασι πνευματικῶς καὶ ἰακρῶς δεξιώσασθε, καὶ ἐφρόδι ψυχῆς πνευματικὰ καὶ λαμπρὰ προσχαρίσασθε, καὶ θέττον ὡς ἡμεῖς ἀντιπέμφατε γανυομένους καὶ χαίροντας, ὅτι τοιοῦτον ἱστορεῖν Βυζαντικῶν ἔξιονται πρόεδρον· χαροποιούντά τε καὶ ἡμῶν τὴν εὐτέλειαν ἐν τῷ διεγείσθαι κομφῶς ἡμῖν τὰ ὑμέτερα, ῥῶσιν ψυχῆς θεοδώρητον, καὶ ὑγίαν τοῦ σώματος θεόδοτον, καὶ νέμειν ποθοῦμενα γράμματα, τὰ πίστιν ἡμῖν τὴν ἐρῆθην ἐκπαίδρύνοντα, καὶ τὸ ἦθος τῆς ψυχῆς ἐκλευκαίνοντα, καὶ τὴν ποιμαντικὴν ἡμεῖς ἐπιστήμην παιδεύοντα, καὶ θαρρόλλεους πρὸς τὸ ποιμαίνειν τὰ ἐνθάδε Χριστοῦ ποιούμενα ποιμένα. . .

. . . πᾶσαν τὴν σὺν τοῖς παντέρους ὑμῖν θεοφιλῆ καὶ φιαδρῶν ἀδελφότητα πλείστα ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἐγὼ τε ὁ ταπεινὸς καὶ ἐλάχιστος, καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ πάντες ἀδελφοὶ προσαγορευόμεν· ἐββωμένοις ἐν Κυρίῳ ὑπερέχου μου, ἀγιώτατε ἀδελφέ.

